

men ogsaa sandsynligvis for en overfluelig Fremtid. Vel er det ingen Klatskilling, saadan en Overstridelse af den oprindelige Bevilling af lige tæt henved 2 Millioner Kr., og jeg er enig i, at man bør ikke gaa til at bevilge en saadan Overstridelse uden en meget nøje Undersøgelse. En saadan vil jo imidlertid finde sin Plads i det eventuelle Udvalg, og forinden Resultatet af denne Undersøgelse foreligger, antager jeg, det er forsigtigt ikke at indtage et alt for stærkt Standpunkt til hele dette Lovforslag. Jeg vil i alt Fald ikke gøre det. Jeg har her kun villet fremstille det Synspunkt, hvorfra jeg har maattet se det ud fra en almindelig Betragtning af hele Sagen, og jeg føler mig forpligtet til at bringe den højtærede Indrigsminister en Tak, fordi han saa aabent har lagt os Kortene paa Bordet, thi derved har den højtærede Minister utvivlsomt givet Tinget Veljehed til at undgaa en økonomisk Henleende undertiden meget farlig Fristelse, den at spare paa Stillingen i Djebbliffet for senere at lade Daleren springe. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets og det kommende Udvalgs lige saa velvillige som grundige Prøvelse, en Prøvelse, jeg dog haaber ikke maa blive afficeret af Sagens noget lidne Forhistorie.

Madsen-Mygdal: Saa vidt jeg forstod den ærede Taler, der nu udtalte sig, var hans Anskuelse om det foreliggende Forslag den, at det var vanskeligt for ham at tage Stilling til det i alt Fald i dette Djebbliff, og for saa vidt jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtigt, maa jeg sige, at det er ogsaa min Opfattelse. Jeg staar saaledes i dette Djebbliff, at jeg vil meget vanskeligt kunne tage endelig Stilling dertil, jeg ser saaledes paa dette Lovforslag, at jeg tror næppe, at der i mange Aar har foreligget paa Landsstingets Bord et Lovforslag, der i den Grad som dette Lovforslag trænger til en nøje Prøvelse i et Udvalg. Jeg er ogsaa sikker paa, at Lovforslaget nok vil blive henvist til et Udvalg, og jeg haaber, at det der vil blive underkastet en saa nøje Overvejelse, at det vil lykkes ærede Medlemmer at tage forsvarelig Stilling til Lovforslaget. Ogsaa jeg skal tillade mig ganske kort at bringe i det høje Tings Grindring enkelte Træk af Sagens Forhistorie. Som den foregaaende Taler bemærkede, blev Sagen først forelagt i Rigsdagen i Samlingen 1892-93. Der blev da forlangt 17 Mill. Kr. til Statsbaneanlæg i og ved Rjøbenhavn i første Række, og samtidig blev der i

flage antydet Anlæg i anden Række til omkring ved 7 Mill. Kr., saaledes at det samlede Beløb af de paatænkte Statsbaneanlæg i og ved Rjøbenhavn kom til at udgøre omkring 24 Mill. Kr., foruden Ekspropriationsudgifterne, der, saa vidt jeg skønner, vilde andrage et Beløb af 9 a 10 Mill. Kr., og heri er endda ikke medregnet de Grunde, som Staten ejer, som gaa med til det samme Anlæg, og hvis Værdi efter mit Skøn løbe op i Millioner. Det er altsaa, naar vi samle det hele sammen, en kolossal Sum, som der forudsattes. Som ærede Medlemmer ville vide, blev der jo foretaget meget betydelige Indskrænkninger i Forslaget under Behandlingen i det andet Ting; den foregaaende Taler har jo berørt det, og jeg skal ikke komme ind paa at gentage, hvad han har sagt, men det blev jo indskrænket meget betydeligt, saaledes at det meste af Planen blev udlat og udgik, og Loven af 8de Maj 1894 kom kun til at indeholde denne delvise Fjytning af Godsbanegaarden tilligemed enkelte mindre Anlæg, saaledes som det ogsaa er antydet i Bemærkningerne til det foreliggende Forslag. — I den Betænkning fra Udvalget i det andet Ting, hvorved disse Indskrænkninger blev foreslaaede Rigsdagen, ytrede Flertallet sig saaledes, at man „for Tiden finder det rigtigst at blive staaende derved“, „disse Anlæg finder man for Tiden tilstrækkelige“, men man søjer til: „Muligheden er ikke udelukket for at gaa videre i Fremtiden, Muligheden staar aaben for fremtidige Abvidelser“. Jeg maa i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at baade i dette Ting og i det andet Ting er det gentagne Gange blevet gjort gældende, at Vedtagelsen af Loven af 8de Maj 1894 i Grunden betyder Vedtagelsen af den samlede Regeringsplan fra først af, saaledes at Loven af 8de Maj 1894 i Grunden kun er Begyndelsen og den senere Fortsættelse, og Enden vil siden komme; det er i Grunden aldrig blevet rigtig modsagt. Jeg skal minde om, at ikke blot Flertallet, men ogsaa Mindretallet, særlig i det andet Ting, antydede noget lignende. Et Medlem af Mindretallet i det andet Ting, det ærede Medlem for Vestervig (M. Andersen), har gjort meget stærkt gældende, at Fortsættelsen er utvivlsom, og hvad dette Ting angaar, maa jeg maaste faa Lov til at minde om, at ogsaa jeg den Gang gjorde gældende, at Fortsættelsen vilde følge. Den da værende Trafikminister, afbøde Ingerslev, benægtede det ikke absolut, han sagde kun over for mig den Gang, at det ikke er rigtigst at sige, at denne Lovs Vedtagelse betyder, at Fortsættelsen skal følge, men han sagde, det kan